

L. porz.	P R Z E D M I O T	Wynagrodzenie dla klasy I II M a r e k
-------------	-------------------	---

To samo ma zastosowanie wówczas, jeżeli przestrzeń drogi, na której nie można użyć pojazdu, wynosi dwa kilometry lub mniej.

3. Za czas pracy uważa się godziny od 9 godziny przed południem do 6 godziny po południu.

11. C. Należitości manipulacyjne.

Za przepisanie pism i załączników wraz z kolacjonowaniem i instruowaniem, tudzież dostarczaniem materiałów pisarskich za każdą stronę, obejmującą co najmniej 25 wierszy, licząc stronę za całą bez względu na to, czy powielenie pism uskutecznia się pismem ręcznym lub drogą mechaniczną albo przy użyciu druków,

jeżeli wartość przedmiotu wynosi:

a) do 5.000.000 mk. włącznie	30.000	30.000
b) ponad 5.000.000 mk.	60.000	60.000

Jeżeli sporządza się odpisy w wielkim formacie lub odpisy rachunków, tabel lub wykazów, składających się przeważnie z cyfr, za każdą chociażby tylko zaczęłą stronę

12.	Za nadanie na pocztę albo w urzędzie telegraficznym lub wniesienie do władz, tudzież za podjęcie receptów zwrotnych od każdego aktu	100.000	100.000
		10.000	10.000

Uwaga do 12 pozycji taryfowej.

W razie wniesienia pisemnych podań do sądu drogą telegraficzną należy oprócz taryfowego wynagrodzenia za podanie i za nadanie telegramu zwrócić należność, przypadającą za telegram, jako wydatek w gotówce; za pisma, obejmujące powtórzenie tych podań, przypadają jedynie należitości manipulacyjne.

13.	Za zrealizowanie na poczcie przekazu pocztowego lub przekazu pocztowej kasy oszczędności, albo za wpłaty uskuteczniane za pomocą przekazu pocztowego, poświadczenia złożenia lub czeku za każdy poszczególny wypadek pod warunkiem, iż kwota przekazana, lub przypadająca do zapłaty dosięga 1.000.000 mk.	10.000	10.000
14.	Za zanotowanie terminu ustawowego lub sędziowskiego albo audjencji i za potrzebne przytem przejrzanie pism doręczonych lub nadesłanych	10.000	10.000

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Według przepisów rozporządzenia niniejszego należy też wynagradzać pracę adwokatów i kancelarii adwokackich, wykonane przed dniem ogłoszenia rozporządzenia niniejszego, o ile adwokat do tego dnia wynagrodzenia wobec strony lub wobec sądu jeszcze nie policzył.

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

877.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 22 października 1923 r.

o wprowadzeniu na polskich kolejach górnośląskich ogólnej taryfy na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy art. 438 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z dn. 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371) i rozporządzenie rządu (Verordnung der Reichsregierung) z dn. 29 października 1920 r. № 7837 R. G. B. C. 216 z 1920 r. o upoważnieniu Ministra Kolejowego do samodzielnego uzupełnienia i zmiany rozporządzeń, regulujących budowę, ruch i przewozy kolei żelaznych, zarządza się co następuje:

§ 1. Na polskich kolejach górnośląskich wprowadza się taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, mianowicie: część I „Przepisy Przewozowe” (ogłoszoną w Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, oraz części: II „Postanowienia taryfowe i Wykaz opłat dodatkowych”, część III „Nomenklatura i klasyfikacja towarów”, część IV „Tablice opłat przewozowych” i część V „Taryfy wyjątkowe”, ogłoszone w Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428, wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami.

Część II „Postanowienia taryfowe i Wykaz opłat dodatkowych” uzupełnia się nadto przepisami, objętymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

W opłatach podanych w tem załączniku uwzględniono ogólną podwyżkę taryf, którą wprowadza się w życie z dniem 1 listopada 1923 r. rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 listopada 1923 r.

§ 2. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy przewozowe i taryfowe, regulujące wspomniane wyżej przewozy na Polskiem Górnem Śląsku w ruchu wewnętrznym (Deutscher Eisenbahn- Gütertarif Teil I und II).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Załącznik do rozp. Min. Kol. Żel. z d. 22 paźdz. 1923 r. Dz. U. R. P. № 110, poz. 877.

W Taryfie Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt polskimi kolejami państwowymi oraz znajdującymi się pod zarządem państwowym kolejami prywatnymi, część II, należy zamieścić:

1) na str. 25-ej nowy rozdział:

XXVI. Opłaty miejscowe za przewozy w obrębie tej samej stacji taryfowej (ważne tylko na P. G. Śląsku).

101. Stacja taryfowa w znaczeniu poniższych przepisów obejmuje także place składowe, urządzenia przemysłowe i przydzielone jej ładownie.

Na publiczną ładownię, podaną w Spisie stacyj, podstawia się wagon z przesyłką pod wyładunek tylko wówczas, jeżeli w liście przewozowym oprócz stacji taryfowej wskazano tę ładownię w rubryce „Wskazania nadawcy”, albo też jeżeli odbiorca żąda na nią podstawienia. Odprawy dokonuje właściwa stacja taryfowa. Jeżeli dla ładowni w Spisie stacyj przewidziane są dwie stacje taryfowe, odprawa następuje do i od tej stacji, przez którą wypada tańsze przewoźne.

Art. 60 przepisów przewozowych znajduje przy przewozach podobnych zastosowanie na zasadach ogólnych.

Za przetaczanie próżnych wagonów prywatnych na zlecenie uprawnionego do dyspozycji w obrębie tej samej stacji taryfowej nie pobiera się osobnych należności, wskazanych niżej w ustępach III, IV i VI.

Jeżeli wagon, dostawiony w stanie ładownym, zwraca się również w stanie załadowanym, wtedy pobiera się opłaty, przypadające za oba kierunki. O ile zaś te czynności wykonano osobną pracą przetokową na żądanie uprawnionego, pobiera się należność w podwójnym wymiarze.

I. Przewoźne stacyjne.

1. Opłatę niniejszą pobiera się w tych wypadkach, gdy kolej podejmuje się przewieźć towary, których załadowanie i wyładowanie następuje w obrębie jednej i tej samej stacji taryfowej. Odnośne należności wykazane są w poniższym wykazie opłat miejscowych.

2. Opłatę tę pobiera się osobno za przewóz przesyłek całowagonowych, dokonywany na każdorazowe osobne żądanie nadawcy lub odbiorcy.

3. Odprawa odbywa się za pomocą listu przewozowego, przyczem przewóz większej ilości przesyłek tego samego nadawcy, skierowanych do tego

samego odbiorcy, może być dokonany za jednym listem przewozowym.

4. Oprócz niniejszej należności pobiera się w odpowiednich wypadkach także należność za podstawienie wagonu lub należność bocznicową.

5. Przepisy taryfowe o terminach załadowania i wyładowania oraz obliczenia postojowego mają zastosowanie na zasadach ogólnych.

II. Opłaty za przestawienie.

1. Jeżeli kolej podejmuje się przestawienia już podstawionych pod załadowanie, wzgl. wyładowanie wagonów próżnych lub załadowanych albo też wagonów, które całkowicie lub częściowo wyładowano lub załadowano, z jednego miejsca na drugie w obrębie tej samej stacji taryfowej, pobiera się należność za przestawienie wówczas, jeżeli przestawienie to poprzedził lub po nim ma nastąpić przewóz na podstawie listu przewozowego. Należność ta wykazana jest w wykazie opłat miejscowych.

2. Obok tej należności pobiera się w odpowiednich wypadkach także należność bocznicową lub opłatę za podstawienie.

3. Termin załadowania i wyładowania nie ulega przerwie z powodu omawianego przestawienia.

III. Opłata za przewóz między stacją taryfową a ładownią publiczną.

1. Jeżeli przesyłka nadeszła z innej stacji taryfowej i przed podstawieniem do wyładowania zostanie przewieziona do publicznej ładowni, wymienionej w Spisie stacyj, lub jeżeli z takiej ładowni przewozi się przesyłkę, adresowaną do innej stacji taryfowej, pobiera się należność przewozową, przewidzianą w poniższym wykazie opłat miejscowych.

2. Przewóz do i od ładowni odbywa się za listem przewozowym, towarzyszącym przesyłce od stacji nadawczej do odbiorczej.

3. Jeżeli nadeszłe wagony z przesyłkami podstawiono już pod wyładunek na stacji taryfowej, pobiera się opłatę za przestawienie, a nie opłatę za przewóz do ładowni.

4. Oprócz opłaty za przewóz do i od ładowni pobiera się w odpowiednich wypadkach także opłatę za podstawienie albo opłatę bocznicową.

IV. Opłata za podstawienie.

1. Jeżeli kolej na wniosek odbiorcy podstawia wagony do wyładowania na inny tor, niż ten, który przez kolej został przeznaczony do tego celu, albo na specjalne miejsce tego stale wyznaczonego toru wyładowczego, albo do placów składowych lub tym podobnych urządzeń lub też, na odwrót kolej odwozi ze wspomnianych wyżej punktów wagony załadowane, pobiera się za taki przewóz należność, wykazaną w wykazie opłat miejscowych, o ile w umowach nie są przewidziane inne opłaty.

2. Oprócz niniejszej należności pobiera się w odpowiednich wypadkach także należności, omówione pod I, II, III i VI.

V. Opłata za przewóz powrotny.

1. Jeżeli wagony, podstawione pod naładunek na publiczne ładownie lub punkty omówione pod IV, albo na bocznicę, z powodu niezaladowania muszą być zwrócone w stanie próżnym, pobiera się oprócz postojowego i niezależnie od utraty kaucji za zamówienie wagonu opłatę, wskazaną w poniższym wykazie opłat miejscowych, o ile w umowach nie są przewidziane inne opłaty.

2. Oprócz tej opłaty pobiera się w odpowiednich wypadkach także i opłatę za podstawienie.

VI. Opłaty bocznicowe.

1. Na Polskim Śląsku Górnym pobiera się opłaty bocznicowe stosownie do zawartych umów z następującymi wyjątkami:

- a) za przewóz węgla kamiennego, koksu i brykietów z polskogórnośląskich kopalni i wytwórni pobiera się przewoźne na podstawie odległości taryfowych, natomiast za przewóz wszelkich innych towarów do i od tych wytwórni pobiera się opłaty bocznicowe stosownie do umowy;
- b) za przewóz wszelkich przesyłek na innych polskogórnośląskich bocznicach pobiera się opłaty bocznicowe, o ile bocznicą nie jest równocześnie stacją taryfową.

2. Obok należności bocznicowej pobiera się w odpowiednich wypadkach także przewoźne stacyjne, opłatę za przestawienie, za przewóz do i od ładowni, za podstawienie i za przewóz powrotny, o ile umowy bocznicowe nie zawierają odmiennych postanowień.

Wykaz opłat miejscowych.

O P Ł A T A	M a r e k z a w a g o n			
	A. Wszystkie towary z wyjątkiem węgla i t. d.		B. Węgiel i t. d.	
	do 15 t. ładowności	ponad 15 t. ładowności	do 15 t. ładowności	ponad 15 t. ładowności
1.	2.	3.	4.	5.
I. Przewoźne stacyjne	800.000	1.200.000	750.000	1.100.000
II. Opłata za przestawienie . . .	480.000	750.000	450.000	690.000
III. Opłata za przewóz między stacją taryfową a publiczną ładownią	390.000	500.000	360.000	480.000
IV. Opłata za podstawienie . . .	150.000	150.000	120.000	120.000
V. Opłata za przewóz powrotny .	450.000	450.000	450.000	450.000

2) Na stronie 30-iej w p. 16 zamieszcza się nowe zdanie:

„Na Polskim Śląsku Górnym opłaty celne regulowane są osobnym rozporządzeniem, ogłoszonym w Gazecie Urzędowej Województwa Górnośląskiego”.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

878.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 24 października 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującami taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionemi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545, z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066) i z dnia 24 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 604), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 października 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 109, poz. 868) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych”. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Postanowieniach taryfowych”:

„Wstęp” nie ulega zmianie.

Punkt 95 nie ulega zmianie.

W „Wykazie opłat dodatkowych”:

W punk. 7. „Opłaty za przetrzymanie wagonu i t. d.” ustęp I i II zmienia się w sposób następujący:

„I. Opłaty za przetrzymanie wagonów, w tej liczbie i specjalnych (oprócz wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern), używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, patrz niżej punkt II), pobiera się:

- a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 25.000 mk.
- b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 750.000 mk.
- c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 1.000.000 mk.

II. Opłaty za przetrzymanie wagonów 30-tonnowych i wagonów-kotłów (cystern) używanych do przewozu ropy naftowej i jej przetworów, pobiera się:

- a) za każdą rozpoczętą godzinę pierwszej doby po upływie terminu wolnego od postojowego i za każdy wagon 37.500 mk.
- b) za rozpoczętą drugą dobę i jeden wagon 1.125.000 mk.
- c) za rozpoczętą trzecią i każdą następną dobę i jeden wagon 1.687.500 mk.”